

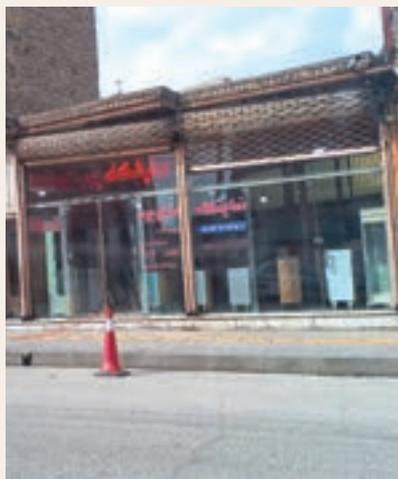
ابتدای این کوچه، درست سمت راست، دیواری به طول حدود ۲۵ متر امتداد یافته است که به آرامگاه خواجه ربیع تعلق دارد و در طول آن، هیچ واحد تجاری یا کسب و کاری دیده نمی‌شود.

برخلاف بسیاری از پیاده‌روهای سطح شهر، پیاده‌روهای دو طرف این کوچه به صورت یکدست سنگ فرش شده و مسیر و ویژه تردد نابینایان نیز در آن جانمایی شده است؛ اقدامی که رفت و آمد شهروندان را آسان‌تر کرده و رضایت اهالی را به همراه داشته است.

«گلشاد»؛ پاخور عروس و دامادها

محمدرضا فیضی خواجه ربیع ۲۲ را بیشتر مردم با نام قدیمی و آشنای «گلشاد» می‌شناسند. این نام به روستایی بازمی‌گردد که سال‌ها پیش با پیش از پانصد خانوار در این محدوده شکل گرفته بود. زمانی که این روستا به شهر پیوست، شهرداری برای حفظ هویت تاریخی آن، نام گلشاد را تغییر نداد. به گفته مورخان، اراضی این کوچه در گذشته متعلق به فردی به نام گلشاد موفقی بوده و پس از درگذشت او، خیابان‌ها و کوچه‌های سمت چپ باغ خواجه ربیع با همین نام شهرت پیدا کرده‌اند. این کوچه با طول بیش از دو کیلومتر، خیابان خواجه ربیع را به انتهای بولوار ۲۲ بهمن (جاده کلات) متصل می‌کند و به همین دلیل، یکی از مسیرهای پرتردد این محدوده به شمار می‌آید.

در کنار وجود مدرسه، سالن ورزشی و مرکز نیکوکاری، انتهای این کوچه به زمین‌های کشاورزی می‌رسد؛ زمین‌هایی که هنوز هم بعضی از اهالی در آن‌ها مشغول کشت و کار هستند و حال و هوای زندگی روستایی را زنده نگه داشته‌اند.

این کوچه به بورس سرویس عروس معروف است؛ جایی که دو طرفش را مغازه‌های سرویس چوب، مبلمان و وسایل مرتبط با جهیزیه پر کرده‌اند و همین باعث شده است از محله‌ها و حتی روستاهای اطراف، بعضی از عروس‌ها و دامادها برای خرید راهی این کوچه شوند.

غلامرضا امیرزاده هجده سال سابقه کار در شهرداری را دارد و هفت سال آن را در همین کوچه و محدوده مشغول پاکبانی است؛ دل‌نگرانی‌اش برای تمیزی معبر، از او چهره‌ای آشنا و دلسوز ساخته است. چیزی که بیش از همه آزارش می‌دهد، خاک و نخاله‌هایی است که شبانه در کنار باکس‌های زباله تخلیه می‌شود.